

Ewald Frank

30. 7. 1989, 14:00, Zürich, Švajčiarsko

Gal 4:30: „Čo na to hovorí Písmo?”

vysielané 28. 1. 2026

Prosím, pamätajte aj naďalej na to, že Boh dáva, aby to rozptýlené Slovo prinieslo ovocie. On predsa zaslúbil, že sa nevráti prázdne, ale vykoná to, ku čomu Ho poslal. A my veríme, že Boh túto poslednú zvesť poslal za tým najväčším účelom, totiž von vyvolať Cirkev-Nevestu, napraviť ju, skorigovať, to vysoké ponížiť, to nízke vyvýšiť, to krivé narovnať a Pánu predstaviť dobre pripravený ľud, keď sa Ježiš Kristus vráti ako Ženích, aby vzal Nevestu domov.

A pritom by som vám chcel pripomenúť dve veci: to, čo videl Ján na ostrove Patmos vo videniach: on videl Nevestu, Nevestu Baránkovu ozdobenú. **“Pod', ukážem ti Nevestu, manželku Baránkovu.”** [Zj 21:9] A aj brat Branham mal takéto videnie. On videl Nevestu, on videl, ako vypadla zo stejnokroku a potom videl, ako bola nakoniec privedená späť do stejnokroku.

A my zo srdca veríme, že všetci, ktorí k Neveste patria, budú privedení späť do Božského stejnokroku. Nemôžu existovať rôzne nevesty, rôzne zvesti, rôzne smery. Jeden Pán, jedna viera, jeden krst [Ef 4:5], jedna Cirkev ako základ pravdy, 1. list Timoteovi 3, verš 15. Jedna Nevesta – Nevesta Ježiša Krista, ktorá počúva len na hlas Ženicha.

Ja som, čo sa tohto týka, plný dôvery, pretože nehľadím na seba alebo na okolnosti, ktoré sú vôkol nás, ale skutočne z Božského pohľadu, z Božskej perspektívy vidím už na konci tejto generácie Nevestu bez poškrvny a bez vrásky, ktorá sa stretne so Ženichom. Tak to napísal už Pavol, že Pán Sám si predstaví Cirkev, ktorá nebude mať poškrvny ani vrásky, obmytú v krvi

Baránka, posvätenú skrze Slovo pravdy, zapečatenú ako Božské vlastníctvo Svätým Duchom ku dňu vykúpenia našich tiel, keď to pominuteľné oblečie nepominuteľnosť a smrteľné oblečie nesmrteľnosť a porušiteľné neporušiteľnosť. [Ef 5:27, 1Kor 15:53–54] Boh to tak určil, vo Svojom Slove to nechal spísať, tak tomu veríme a tak sa to stane.

Môžete na to povedať amen?

Stopercentne je to Áno a Amen. Boh to tak povedal.

Niektó sa ma včera v Rakúsku spýtal v Salzburgu, čo si tak myslím o ozónovej diere. Všetci poznáte ten pojem. A hľa, je to všetko už úvod ku tomu, čo sa bude diať v čase, keď Boh napraví škodu, ktorá sa bude diať Izraelu. Čítali ste niekedy v Biblii, že príde ten okamih, keď bude mať mesiac žiaru dnešného slnka a že slnko bude mať sedemnásobnú žiaru v tom čase, keď Boh odčiní škodu na Izraeli? Kto z vás to čítal?

To je málo rúk, vidím len jednu alebo dve. Nuž dobre, tak vám to prečítam, aby ste vedeli, že je to tak napísané v Biblii, a síce u proroka Izaiáša. Ale to dnes nie je naša téma. Bude to napísané v knihe a bude o tom písaného viac. Ale v skutočnosti stojí napísané v Slove Božom, malo by to byť v Izaiášovi 30, a síce je to verš 26. Izaiáš, kapitola 30, verš 26:

[26] A vtedy bude svetlo mesiaca ako svetlo slnka a svetlo slnka bude sedemnásobné ako svetlo siedmich dní v deň, v ktorý obviaže Hospodin zlámenie Svojho ľudu [alebo škodu Svojho ľudu] odčiní a zahojí ranu jeho zbitia.

A ak sa toto naplní krátko pred nastolením tisícročného kráľovstva... ale predstavte si, ak bude slnko sedemkrát mocnejšie, ako je dnes, nuž, čo sa potom bude diať, čo potom ešte zostane? A ak bude potom mesiac taký ako dnes slnko, čo potom? Potom uvidíte, že blázni neboli veriaci, ktorí Božiemu Slovu zo srdca verili, ale múdri tohto sveta, tí budú potom kričať,

keď tá horúčava prepukne. Oni budú musieť mnohým prejsť, pretože sa Bohu posmievali a zosmiešňovali Ho. Akí vďační môžeme byť za to, že smieme veriť tak, ako hovorí Písmo.

Ale ako som už povedal, toto dnes nie je naša téma. Určite máme ešte mnoho čo povedať ľuďom v mene Pánovom a skutočne dúfame, že táto zvesť prenikne na verejnosť sveta. Vráťme sa k Žalmu 113.

[1] ***Chváľte, služobníci Hospodinovi, chváľte meno Hospodinovo.***

[2] ***Nech je požehnané meno Hospodinovo odteraz až na veky.***

Prial by som si, že by všetci prekladatelia Biblie toto meno vyslovili. Všade, kde čítame „Pán“, tam predsa stojí Jahve. Jednoducho by sme vedeli: ***Chváľte Jahveho***, Pána, ktorý sa zjavil vo Svojom zmluvnom mene.

[2] ***Nech je požehnané meno Hospodinovo odteraz až na veky.***

Od východu slnka až po jeho západ — vy predsa viete, po celej zemi ľudia Pána chvália. Tu je deň, tam je noc, tu slnko zapadá, tam vychádza — všade chvália vykúpení meno Pánovo.

A potom verš 4:

[4] ***Hospodin je vysoký nado všetky národy, nad nebesia vyššia Jeho sláva.***

[5] ***Kto je ako Hospodin, náš Boh, ktorý tróni tak vysoko a ktorý sa znižuje, aby videl veci na nebi i na zemi?***

On hľadá na ľudské deti, milostivo na nás pohliada, aby nám požehnal. Boh nie je neúčastný zhromaždení svätých, naopak, ony sa konajú z Jeho vôle. A Pán dal zaslúbenie: ***„Kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v Mojom mene, tam som Ja v ich strede.”*** [Mt 18:20] Verme, že je tu dnes prítomný. On je dnes prítomný.

Náš milovaný brat Eugen Danzeisen nám nedávno v Krefelde čítal tento verš z Galatánom 4, zrejme to bol verš 29, kde stojí: ***„Čo na to hovorí***

Písmo?” A to bolo niečo veľmi mimoriadne. Hneď sa vynorila otázka a jedna tiahla za sebou druhú.

Čo na to hovorí Písmo? Čo hovorí o konečnom čase? Čo hovorí Písmo? Čo hovorí Písmo?

Na tom predsa záleží! Nie na tom, čo hovoria ľudia, čo hovorí nejaký kazateľ, čo hovoríš ty, čo hovorím ja. Čo na to hovorí Písmo? Čo hovorí Písmo o konečnom čase? Že to bude ako to bolo v čase Sodomy a Gomory. [Lk 17:28] Že to bude tak, ako to bolo v čase Noacha. [Lk 17:26]

Čo hovorí Písmo o konečnom čase? Mnohí falošní proroci a falošní kristovia vystúpia. [Mt 24:24]

Čo hovorí Písmo? **„Príde čas, keď neznesú zdravého učenia.”** [2Tim 4:3]

Ó, mohli by sme pokračovať pod tým nadpisom: **Čo hovorí Písmo?**

Čo hovorí Písmo?

Čo hovorí tebe, čo hovorí mne? **„Hľa, posielam vám proroka Eliáša predtým, ako príde ten veľký a strašný deň Pánov.”** [Mal 4:5] A Pán Sám nám to povedal, potvrdil to v Matúšovi 17, verše 10 a 11: **„Eliáš pravda príde najprv a napraví všetko.”**

Mohli by sme pokračovať a pýtať sa: Čo na to hovorí Písmo? A my veríme, že sa Písmo i v tomto bode naplní, že Boh chcel poslať do zeme hlad. A že sa naplní i v tom, že pokrm bol daný k dispozícii, pokrm, ktorý mal byť potom v pravom čase v Dome Božom rozdávaný.

Mohli by sme pokračovať a pýtať sa: Čo na to hovorí Písmo?

Vy milí, chcel by som to dať nám všetkým na cestu so sebou, pretože sa to stalo mne osobne také veľké: Čo na to hovorí Písmo? Ako tú vec vidí Boh? Na tom záleží. Nie ako ju vidia ľudia, ani na tom, čo o tom ľudia hovoria, ale: Čo na to hovorí Písmo?

Prejdime ďalej ku tejto téme, chcel som vlastne čítať niekoľko veršov zo Žalmu 114, aby som to dal do súvislosti, tak ako mi to leží na srdci. Žalm 114:

[1] ***Keď išiel Izrael z Egypta, dom Jakobov z národa cudzieho jazyka,***

[2] ***bol mu Júda svätyňou, Izrael jeho panoviskom.***

Chcel by som dnes porovnať vyjdenie izraelského národa pod Mojžišom, vstup do zaslúbenej zeme pod Jozuom, porovnať vyjdenie novozákonnej Cirkvi na jej začiatku a vstup do zaslúbenej zeme teraz na konci.

V Svätom Písme existujú paralely, porovnania, ktoré majú prorocký charakter a ktoré si preto musíme vziať k srdcu a musíme o ne dbať. Keď Boh Svoj ľud vyviedol von, keď naplnil zaslúbenie, ktoré dal, nie predtým, ale v tom okamihu sa stal Júda Jeho svätyňou. Svätyňou, v ktorej On prebýval, kde mohol postaviť Svoj stánok, hovoriť s Mojžišom z nadprirodzeného oblaku pri vchode do stánku zjavenia a sprevádzať izraelský ľud. Izrael bol Jeho miestom panovania.

A už tu vidíte rozdiel medzi Júdom a Izraelom, tak ako je rozdiel medzi Cirkvou a Nevestou. To jedno vychádza z druhého. A my veríme, že Boh má na zemi svätyňu, a tou je Jeho vyvolená Nevesta.

Boh povedal, že nebýva v stavbe postavenej ľudskou rukou. On hovorí: ***„Nebesia sú Mojím trónom a zem podnožou Mojich nôh. Kde je miesto odpočinku, kde by som mohol prebývať?”*** [Iz 66:1]

Boh má na zemi ľud.

A vy teraz môžete hľadiť na svoje zlyhania a slabosti a pýtať sa sami seba: „Môžem ja tým byť? Patrím ja k tomu?”

A ja vám hovorím vo viere a v istote: Ak by sme to neboli my, ktorí veríme Božiemu Slovu, ktoré bolo dané priamo skrze zjavenie na Boží pokyn, bolo

dané podľa toho, čo Boh predpovedal, ak by sme my, ktorí tomuto zjavenému Slovu veríme, ak by sme to my neboli, tak sa vás pýtam: Prosím, povedzte mi, kto potom to má byť?

Snáď tí, ktorí prechádzajú pomimo Boha a toho, čo teraz koná? Ktorí tým pohrdajú? Ktorí na nás, ktorí veríme biblicky, hľadajú s opovrhnutím?

Nie! Ten von vyvedený ľud to bol, uprostred ktorého Boh zaujal príbytok.

Teraz sú to von vyvedené Božie deti, medzi ktorými Všemohúci zaujíma príbytok, pretože tam, kde je Slovo prijímané, kde je Jeho Slovo ctené, tam, kde je prijímané, tam je On ctený. Kde má Jeho Slovo miesto, tam má On miesto. Kde má Jeho Slovo rozhodujúce slovo, tam má On rozhodujúce slovo.

Chápete, o čo ide? Ide o Slovo v jeho plnosti. Nie len o niekoľko podobenstiev, ktoré môže každý na seba používať alebo to vytrhnúť z kontextu. Ide jednoducho a prosto o to, Boha uznať ako pravdivého a ako svätého vo všetkom, čo koná.

Ak nemáme rešpekt pred tým, čo Boh koná a čo bolo nadprirodzene potvrdené, potom je naša bohoslužba márna, je nanič, je zbytočná. Potom sa nám môže stať, ako sa to stalo vtedy izraelskému národu, že dojato spievali žalmy, ale spievali dojato pomimo Boha. Spievali pomimo Boha, obetovali pomimo Boha, kázali pomimo Boha a tak ďalej.

Bol to Ján, ktorý Pánu pripravil cestu a priviedol Mu ľud. A tak Boh v týchto dňoch na základe Svojho Slova dal zvest' poučenia, zjavenie, náprava, uvedenie na správnu mieru, vyvedenie von zo všetkého nebiblického a uvedenie do všetkého biblického. Ten starý kvas, staré tradície, staré poznanie — to všetko zostalo späť. Hľa, všetko sa stalo novým!

A my sa v každom bode pýtame:

Čo na to hovorí Písmo?

Čo hovorí Písmo o božstve?

Čo hovorí Písmo o krste? Ako bolo krstené na základe Písma?

Povedzte mi, čo hovorí Písmo vo všetkých týchto bodoch, ktoré sú sporné medzi ľuďmi, dokonca aj medzi duchovnými vodcami?

Človek by si mohol vyzuť topánky, ako to urobil Mojžiš a neskôr Jozua, v ctibázi pred Slovom Božím, a skutočne, ako stojí napísané v prorokovi Izaiášovi: Chvieť sa, triasť sa pri pomyslení na Jeho Slovo. [Iz 66:2]

Prijmíme späť túto svätú ctibázeň Božiu, aby sme mohli správnym spôsobom prichádzať pred Jeho tvár a mohli vo viere prijímať každé Slovo, aby i v nás mohol nastať Boží účinok.

Tu to potom pokračuje ešte o trochu ďalej:

[3] ***More to videlo a utieklo, Jordán sa obrátil nazad.***

Červené more utieklo pri vyjdení, Jordán ustúpil pri vstupe. Pán bol ten istý pri vyjdení, On bol ten istý pri vstupe. On dal zaslúbenie, On vyviedol von, On dokonca i skrze púšť, kde bolo všetko suché a biedne, i tam sa postaral, aby tí Jeho nezahynuli.

A ak teraz musíme putovať púšťou, tak predsa prinajmenšom pime zo Skaly, zo Skaly spásy.

Ak sa už v našom čase nezjavuje tá veľká moc nášho Boha, tak neumdlievajme a nezomierajme od smädu, ale s radosťou čerpajme vodu z prameňa spásy. [Iz 12:3]

Pretože Boh bol predsa i v tom milostivý, že tým Svojim nezapočítaval ich bláznovstvo, aj keď povedal: „***Oni stále znovu blúdia svojimi srdcami a nepoznávajú Moje cesty.***” [Ž 95:10, Žd 3:10] Ale na konci mal On Svoju cestu so Svojím ľudom, ktorý preniesol, sýtil mannou a pojl vodou zo

skaly. A Pavol píše v 1. liste Korintánom 10: „**Pili z duchovnej Skaly, ktorá ich sprevádzala, a touto Skalou bol Kristus.**” [1Kor 10:4]

Ešte dnes pijeme i my z tejto duchovnej Skaly.

Ako už bolo povedané: Počas tohto putovania púšťou sa nezjavilo mnoho moci Božej skrze divy a znamenia, ale Boh Svoj ľud neopustil, pomáhal mu, utíšil jeho hlad i smäd. A to isté smieme povedať i my: Boh nás ani v týchto suchých časoch neopustil a nezanechal. On nám dal Svoje Slovo ako pokrm a duchovne nás napojil. Nikto nemusí zahynúť, naopak, boli sme stále znova posilňovaní a nanovo občerstvovaní nie kvôli nám, ale z dôvodu vernosti Božej.

Ale tu stojí: „**More to videlo a ustúpilo, Jordán to videl a rozdelil sa.**” [Ž 114:3]

Čo videlo more? Koho videl Jordán? Nie len Mojžiša a Jozueho. Oni videli Pána, ktorý bol so Svojím ľudom, bdel nad Svojím Slovom, aby ho naplnil.

To isté bude teraz na konci. Určite nie kvôli mne a iste ani nie kvôli tebe, ale z dôvodu Božieho Slova, pre Božiu vernosť a Jeho pravdivosť. Boh nemôže nechať Svoje dielo nedokončené, nemôže ho nechať tak, On ho naplní.

Premostime to ku Novému zákonu.

Čo sa stalo na začiatku? Veľké divy a znamenia. Mohli by ste sa spýtať malomocného, ktorý prišiel k Pánovi a povedal: „Chcel by som byť čistý.” A Pán povedal: „**Chcem to, buď čistý.**” [Mt 8:2–3]

Mohli by sme sa pýtať: „Malomocný, čo to bolo, čo si videl? Kto to bol? Kto nad tebou vykonával plnú moc?”

Čo by ten malomocný povedal? „Nie, videl som malomocného. Nie, videl som lekára. Pána, ktorý uzdravoval chorých.”

Ak by ste sa spýtali slepého: „Čo si ty videl?”

Viem, čo by bola jeho odpoveď: „Dôveroval som Pánovi a On to vykonal.”

Čo ti bolo, slepota, že si odstúpila?

Čo ti bolo, hluchota, že si musela ustúpiť?

Čo bolo tebe, more? Čo bolo tebe, Jordán?

Kto to učinil? Koho si to videl? Čiu moc si pocítil?

Moc Všemohúceho Boha!

Vy milí, ja v to verím!

Amen! Ďakujem, milovaný brat! Ja tiež!

My všetci tomu veríme z celého srdca. Ale nie len s naším Pánom... Mohli by sme sa pýtať: „Čo bolo vám, chorí, ktorí ste ležali na uliciach Jeruzalema, aby ste čakali, až okolo prejde Peter? Čo bolo vám, chorí, koho ste vy videli? Videli ste len Petra? Cítili ste len nejak jeho tieň, že na vás prichádza? Čo to bolo so všetkými tými chorými?”

Oni svoju dôveru vzložili na Všemohúceho Boha a vedeli, že ten Všemohúci, i keď On Sám nie je na zemi, môže používať prorokov, apoštolov a Božích mužov, skrze ktorých On Sám konal divy.

Neboli to tí ľudia, bola to Božia moc, ktorá pôsobila skrze vieru tých, ktorých Boh používal a skrze tých, ktorí chceli Boha prežiť, aby všetka česť bola vzdaná Všemohúcemu.

Človek by si mohol pýtať tých, na ktorých boli kladené vreckovky alebo potníky Pavla. Čo to bolo s vami? Čo sa s vami stalo? Koho ste videli, keď ste mali svoje prežitie? Bol to Pán, ktorý sa uprostred Svojho ľudu na začiatku zjavoval.

Čo boli všetky tieto veci? Čo oni videli?

Nie len ľudí. Oni videli tú vo veriacich pôsobiacu Božiu moc. A rovnako to bolo v službe brata Branhama. A to, čo Boh konal skrze znovunapravenú službu zvestovateľa, musí a bude nevyhnutne konať i v znovunapravenej Neveste.

V tej veci nemám žiadne starosti. Ak by som to musel činiť ja, tak by som mohol byť z toho nervózny a robiť si s tým starosti, ale Boží plán je už pripravený a hotový.

Tu nie je opísaný medzičas, ale vyjdenie a vstup — oboje na základe Božieho zaslúbenia. Boh povedal Abrahámovi: „**Po štyristo rokoch vyvediem tvoje potomstvo zo zeme otroctva.**” [1Mo 15:13–14] Boh dáva zaslúbenia a naplňa ich, keď nastal ich čas.

Boh nepovedal len, že vyvedie von, On taktiež povedal, že voviedie dnu: „**Ja vám dám zem Kanaan.**” [1Mo 12:7] Bolo to zaslúbenie, ktoré vyšlo z úst Božích. A keď prišiel ten časový okamih, v ktorom sa to malo stať, bol Pán, živý Boh, opäť prítomný, a síce v skutkoch prítomný.

Že Boh je s nami i v medzičase, to vieme my všetci, a to vieme na základe zaslúbenia, ktoré dal: „**Budem s vami po všetky dni až do skonania sveta.**” [Mt 28:20] Tak to povedal a tak to zostáva — tomu veríme, že povedal pravdu.

Aj v tom by sme sa mohli pýtať: Čo na to hovorí Písmo? Písmo hovorí: „**Ja som s vami po všetky dni až do skonania sveta.**”

Stále znovu si musíme klásť otázku: Čo na to hovorí Písmo?

A Písmo hovorí o čase občerstvenia, o znovunapravení všetkých vecí, o pozdnom daždi, o krátkom a mocnom diele, ktoré Boh vykoná, že On sa pozdvihne ako v dávnych dňoch, aby Svoje dielo doviedol dokonca, ku dokonaniu. Myslíme na to miesta z Izaiáša 28, Habakuka 1:5 a niekoľko iných miesta, Židom, list Rimanom, kdekoľvek to je. Nechceme vôbec

jednotlivo do toho zachádzať, ale v skutku neexistuje len jedno alebo dve biblické miesta, existuje mnoho biblických miest v Starom a Novom zákone, na ktorých sme založení.

A na základe týchto biblických miest máme oprávnenú nádej voči Bohu a vieme, že On nemôže sklamať.

Naopak, už tá myšlienka, že by Boh nevykonával to, čo povedal, je hroznou urážkou, pretože ten, kto Bohu neverí, ten z Neho učinil luhára. [1Jn 5:10] Musíme sa naučiť hľadiť preč od nás a okolností a hľadiť na Pána. **„Pohliadnite na Neho vy končiny zeme...”** [Iz 45:22]

Je to jednoduché tak, že Boh učinil človeka od Neho závislého.

Predstavte si, že by sme mohli samostatne sami všetko robiť v mene Pánovom – nuž, čo by sme potom všetko nenarobili? Jeden by robil toto, ten druhý tamto... každý má predsa mnoho toho, čo by chcel činiť. Jeden by chcel to, druhý tamto... jeden by chcel, aby sa diali také veľké veci, ďalší by chcel činiť iné veľké veci... a čo by sa potom stalo?

Nastal by veľký zmätok pri tých všetkých veľkých skutkoch.

Nie. Posledné kolo vyzerá inak. Pôjde o zosúladenie sa s Božou vôľou a uvedenie do nej a do plánu Božieho. Stíšenie sa a vytrvanie, aby sme potom na konci tohto časového obdobia milosti mohli prežiť to najmocnejšie zjavenie moci Božej.

Nie sme to my, ktorí Bohu robíme službu. Boh nás používa, aby On mohol konať to, čo On vo Svojom Slove zaslúbil. My sa staneme len súčasťou toho, čo On koná. Ale chceli by sme dospieť k tomu, že by skutočne mohlo byť povedané:

Toto je svätyňa Božia. Toto je zhromaždenie, v ktorom je Boh prítomný. Tam bola zjavená pravda, že On je v našom strede.

A veríme, že príde ten okamih, keď sa viac nebudú musieť pýtať: „Kde je teda váš Boh?“ ale prídu, aby Boha prežili.

A ja tvrdím, že rovnakým spôsobom ako Pán novozákonnú Cirkev majestátne splnomocnil, vyzbrojil ku službe a povolal do života, rovnakým spôsobom splnomocnená, vyzbrojená, do služby postavená bude slúžiť von vyvolaná Cirkev ako Nevesta, ako miesto zjavenia živého Boha.

A prosím vás ešte raz: Verte Bohu! Verte, že On už tie veci, ktoré tu ešte dnes nie sú, že ich už dal, pretože to On vo Svojom Slove zaslúbil. Budme ako Abrahám, ktorý na to, čo tam ešte nebolo, hľadel, ako by to už videl. [Rm 4:17–18] A na okolnosti, ktoré ho obklopovali, ktoré boli v rozpore ku Božiemu zaslúbeniu — na tie nedbal, tie si nevšimol a nepodkýnal sa na neviere, ale stával sa stále mocnejším a pevnejším vo viere, pretože považoval Toho, ktorý dal zaslúbenie, za verného, že On ich i naplní.

Teraz sa vás pýtam: Je Boh verný? Amen!

Amen!

Strop by sa mal pozdvihnúť od moci toho Amen, ktoré vychádza z našich úst a prirodzene z našich srdiec. On dokonca hovorí, že aj keby sme my boli neverní, On napriek tomu zostáva verný, pretože nemôže Sám Seba zaprieť. [2Tim 2:13]

Ale mám ešte jednu otázku, ktorú musím postaviť, a tú nech si úprimne zodpovie každý sám sebe: Nie je Božie Slovo napriek akýmkoľvek ľudským nedostatkom v našom srdci, v našej duši tak trvalo, tak hlboko zakotvené, že sme s ním tak vrúcne spojení, že oddelenie, odpútanie sa od Slova vôbec nie je možné?

Súhlasí to? Súhlasí to? To je predsa tá vec, o ktorú vlastne ide. Ako často to ešte mám povedať? Najprv niesol izraelský národ zaslúbenie, a keď prišiel

čas naplnenia, prenieslo zaslúbenie ich. Ja tvrdím, že zjavené Slovo je už našou súčasťou, je časťou nás a my sme časťou Slova.

And potom prejdeme ku Rimanom 8: „**Čo nás môže oddeliť od Božej lásky, ktorá je v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi?**” [Rm 8:35] A ak sme Jeho lásku prežili v tejto všetkozahrňajúcej miere, že nás vykúpil, že nám všetku vinu odpustil a daroval nový život, znovuzrodil nás ku živej nádeji, otvoril naše porozumenie pre Písmo... čo by sme všetko mohli vymenovať, čo všetko uviesť.

Boh nám oznámil Svoje cesty, ukázal nám, čo koná v našich dňoch, daroval nám prehľad o tom, čo bolo, čo je a čo bude.

A prečo?

Pretože On je to ten **Ja som** – ktorý bol a ktorý je a ktorý príde. [Zj 1:4] On bol v minulosti, On je prítomný a On bude i vo všetkej budúcnosti.

On nám skrze zjavené Slovo zjavil z milosti Svoju minulú, prítomnú a budúcu spásnu radu, Svoj plán, a to plne a cele. A žiadny človek si to nemohol vziať, skutočne nám to padlo do lona.

Ja to tak musím povedať: Ja som to neskúmal, nevyskúmal... neprepracoval som sa k tomu skrze poznanie. Padlo mi to skrze zjavenie Slova a Ducha, nie do lona, ale hlboko, veľmi hlboko do srdca.

A na začiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a Boh je Slovo. [Jn 1:1] A na konci to musí byť presne tak isto. Ešte príde karmelská hodina, o ktorej brat Branham hovoril, že príde — výzva všetkým bálovým kňazom a kňazov Ašery, tu 400, tam 450. [1Kra 18] Bohom bude na scénu vyvolaný ľud, ľud, ktorého Pánom je ten jediný pravý živý Boh.

Ako to bolo v dňoch Eliáša: „**Ak je Pán Bohom, tak slúžte Jemu.**” [1Kra 18:21]

Výzva musí prísť a príde. Všemohúci nám nezostane dlžný žiadnu odpoveď. On Svoje započaté dielo majestátne dokoná.

„Čo ti bolo, Červené more, že si utieklo, že si sa stiahlo? Čo bolo tebe, Jordán, že si sa rozdelil?“

Čo bolo so všetkými tými, na ktorých sa zjavila Božia sláva a moc?

Bola to priama Božia prítomnosť a moc Božia bola zjavená. Dejiny potom už viac neboli len ako zaslúbenie, ako vyslovené alebo teraz ako napísané Slovo. Boli ako naživo prežitá Božská realita medzi tými, ktorí to, čo Boh koná na základe daného zaslúbenia, v ich dňoch prežili. S ničím menším nemáme počítať v týchto dňoch ani my. Nielen zvesť znovunapravenia, ale znovunapravená Božia moc a Božia prítomnosť v Cirkvi von vyvolaných, v ktorej sa naplnia posledné Božie zaslúbenia. Musia sa naplniť, pretože Boh ich dal.

Jemu, tomu Všemohúcemu, ktorý započal a ktorý dokoná, buď teraz a na všetku večnosť vďaka!

A jednu prosbu k tomu ešte pripájam: Nedovoľte, aby sa vás zmocnili žiadne pochybnosti a neviera. Jednoducho tieto dve veci zo všetkých síl odmietnite a vôbec nepočúvajte diabla, ktorý už v záhrade Eden dal otáznik: **„Či snád' Boh naozaj povedal.“** [1M 3:1] Vôbec ho nepočúvajte! A ak by ste mu ešte nejakú vetu chceli povedať, tak mu jednoducho povedzte: „Ty luhár, ty klameš!“, ale prosím viac nie. S diablom sa žiadny veriaci nerozpráva. Diabol je odmietaný: **„Odstúp odo mňa!“** Koniec! Nič iného.

Ak sa niekto zapletie do rozhovoru, to by bola tá najväčšia hlúposť, akej sa nejaký veriaci môže dopustiť. Diabol je ako luhár odmietnutý a Boh je Božími deťmi chválený a velebený ako ten pravdivý. My vieme — diabol je luhár od počiatku. [Jn 8:44] A vieme, že Boh je pravdivý a 1. Jánova 5, verš

20: „**A my sme v tom pravdivom.**” A ak sme my v tom pravdivom, potom je svedectvo toho pravdivého naším svedectvom. A potom z nás hovorí Božia pravdivosť a my chválime a velebíme Pána za Jeho veľkú milosť a dobrotu.

Jemu, Bohu Abraháma, tomu živému Bohu, ktorý len čaká na ten okamih, aby Svoje dielo mohol dokončiť, Jemu buď chvála a česť, sláva a uctievanie teraz a na večnosť.

Amen.

Milovaný Pane, ďakujeme Ti za to, že si prítomný. Ty si Bohom v nebesiach a Bohom na zemi. Tvoje meno buď chválené od východu slnka až po jeho západ všetkými národmi, jazykmi a národnosťami, ktoré si skrze Svoju na kríži vyliatu krv, skrze tú tam uzavretú zmluvu učinil Svojím vlastníctvom.

Milovaný Pane, sme tu zhromaždení v Tvojom mene. Počuli sme Tvoje Slovo, nanovo sme počuli, čo hovorí Písmo.

Ó, milostený, omilostený a ešte raz omilostený! Ty si nám dal poznať Svoje cesty a Ty nám iste oznámiš Svoje skutky, pretože tak to stojí napísané: **Ty si Mojžišovi oznámil Svoje cesty a ľudu izraelskému Svoje skutky.** [Ž 103:7]

Ty si i v našej generácii oznámil Svojmu prorokovi Svoje cesty, skrze zjavenie si odhalil tajomstvá. Ty dáš, že tvoj ľud uvidí Tvoje skutky. Ty si veľký Boh, o tom nie je pochyb. Ty si vyslovil do existencie vesmír, Ty si povedal a stalo sa to, Ty si prikázal a bolo to tam. [Ž 33:9] Ty si Boh Všemohúci, ten živý, ten prítomný, ktorý sa mocne preukáže na tých, ktorí Mu veria a dôverujú s nedeleným srdcom.

Milovaný Pane, Ty si videl tie pozdvihnuté ruky, Ty vieš, čo je v srdci, čo je v živote, Ty znáš tie túžby. Všetko Ti to prinášame a prinášame Ti to vo viere, pretože vlastne máme všetci túto alebo inú núdzu rôzneho druhu. Prichádzame s prosbami a prímluvami, s modlitebnými prianiami za

všetkých svätých, za všetkých veriacich, za všetkých, ktorí uverili pre Tvoju tvár. Odpusť hriech, uzdrav chorých, požehnaj Svoj ľud, vypočuj naše modlitby a odpovedz na ne ku cti a ku chvále Tvojho mena.

Tebe, tomu živému Bohu, predkladáme Tvoje vlastné dielo. Dokonaj ho so Svojím ľudom a i s ľudom izraelským. Verný Bože, Ty si to, ktorý započal, Ty si to, ktorý dokonávaš. Ďakujem Ti za toto zhromaždenie, za Tvoje nádherné Slovo.

Požehnaj i naďalej – v Afrike, v Rusku a v celej Európe, a po celom svete daruj milostivé navštívenie, že by boli ešte mnohí dosiahnutí a boli prinesení do Božieho kráľovstva.

Ďakujem Ti ešte raz za všetko v Ježišovom mene.

Amen.